



GLAS IN NOOD
(Nasch mich, ich bin der Honig)

Blijspel in drie bedrijven

door

LUTZ BACKES

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk:

GLAS IN NOOD - NASCH MICH , ICH BIN DE HONIG

gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUTZ BACKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Lodewijk Remsdal - fabrikant

Duifje - zijn vrouw

Vincent - hun zoon

Nabil al-Baqla - Arabische zakenman

Cora Corelli - chansonnière

Toetsie - pianist, haar begeleider

Delila - knipkunstenares

DECOR:

Plaats van handeling is een zijvertrek in de villa van Remsdal. In de achterwand bevinden zich twee deuren naar de slaapkamers links en midden (slaapkamer midden = logeerkamer) In de rechterwand bevindt zich de deur naar slaapkamer rechts. In de linker wand bevindt zich de open opgang, die toegang biedt tot de gang, de voordeur, de woonkamer etc. Rechts van het midden, vrij ver naar voren, staat een tafeltje met wat flessen en glazen, eventueel een asbak. Achter het tafeltje staat een tweezits bank. Ergens staat een telefoon. Aan de achterwand hangt, duidelijk zichtbaar, een expressionistisch damesportret. Waar plaats is, staat een console met een spiegel er boven. Verder: pianomuziek (cassette), die kort voor de toespraak van Remsdal hoorbaar is, tegen het einde van het eerste bedrijf.

EERSTE BEDRIJF

DUIFJE: *(moederlijk type, 50 - 60 jaar. Voor de dame die zij graag zou willen zijn is zij echter dom op een burgerlijke manier. Zij komt uit slaapkamer links, in onderrok, maar zij draagt wel schoenen en kousen. Zij gaat links af en komt even later weer terug met een hoed)* Aha, hier heb ik hem al. *(past de hoed voor de spiegel en roept in de richting van slaapkamer links)* Lodewijk, heb jij onze chauffeur al ingelicht?

REMSDAL: *(ziet er goed uit, ongeveer 60 jaar, komt van links. Hij draagt een elegante open kamerjas, waaronder boxershorts, blote benen en pantoffels zichtbaar zijn)* Nog niet, Duifje, maar ik zal het direct doen. *(loopt langs haar heen)*

DUIFJE: Weet je wel hoe je erbij loopt? En dat op klaarlichte dag!

REMSDAL: Zodra jij weg bent neem ik een bad. Daarna ga ik languit voor de T.V. zitten relaxen met een biertje.

DUIFJE: En waarom doe je dat nooit eens, wanneer ik thuis ben en niet aan het kuren.

REMSDAL: Ach Duifje, dan kom ik daar nooit aan toe. Ten eerste ben jij continu aan het kuren en ten tweede moet ik altijd met jou mens-erger-je-nieten, wanneer je wèl thuis bent.

DUIFJE: En nu ben ik nog niet eens weg of je gedraagt je al als één van jouw personeelsleden. Wat moet onze chauffeur wel niet van jou denken, wanneer hij jou zo ziet? Ook wanneer Dr. Remsdal denkt dat niemand hem kan zien, moet Dr. Remsdal zich altijd ervan bewust zijn, dat Dr. Remsdal eigenaar is van een grote fabriek, hetgeen betekent dat Dr. Remsdal een heer van stand is. Doe in elk geval je jas dicht.

REMSDAL: *(is intussen bij de telefoon, slaat de ogen ten hemel)* Hij is er anders nog lang niet. *(draait een nummer)* Ja, Herman?

DUIFJE: *(half in slaapkamerdeur links)* Zeg hem dat hij de stationcar moet nemen, want ik neem voor vier weken bagage mee. En zeg hem dat we over tien minuten kunnen vertrekken. *(af in de slaapkamer links)*

REMSDAL: Ja, Duifje. Herman, wanneer je hier naar toe zou kunnen komen, om mijn Toornroosje weer naar het kuuroord te brengen, ben ik je eeuwig dankbaar. Ja, ze gaat alweer kuren. Vier weken. Leuk dat je me feliciteert, dank je. Bagage? Ook voor vier weken. Vind ik ook, neem de vrachtauto maar. Tot zo, Herman. Hoe sneller je hier bent, hoe eerder ik van haar af ben. *(legt op, wil naar links)*

VINCENT: *(komt van slaapkamer rechts. Trui, spijkerbroek,*

sportschoenen) Is die ouwe kraai al weg?

REMSDAL: Wat is dat voor taal? Die ouwe kraai! Graag wat meer respect voor je moeder. Ze is nog niet weg. Je weet hoe ze is. Voordat die eens een keer startklaar is, is er al heel wat tijd verstreken.

VINCENT: De partyservice en de artiesten zullen hier zo wel op de stoep staan. Hopelijk gooit ze op het laatste moment geen roet in het eten.

REMSDAL: Wees maar niet bang, ze heeft haar hoed al op en Herman is onderweg naar hier. Jongen, die party moet koste wat het kost een daverend succes worden. De toekomst van onze glasfabriek hangt ervan af.

VINCENT: Op mij kun je rekenen, vader. Ik zorg er wel voor dat de artiesten hun best doen en dat het koude buffet zo wordt uitgesteld, dat het meer lijkt dan het in werkelijkheid is. Reken maar, dat onze zakenrelaties volledig uit hun dak zullen gaan. Cool!

REMSDAL: Het komt mij wel goed uit dat jij zo dol bent op die kunstenaars. Nu kun jij mij daarmee eindelijk eens een dienst bewijzen.

VINCENT: Nou zeg! In de fabriek bewijs ik jou vaak genoeg een dienst. Het beetje loon, dat ik van je krijg motiveert ook niet echt. De schoonmaakster verdient nog meer dan ik.

REMSDAL: Die werkt per slot van rekening ook. Anders ga jij toch schoonmaken.

VINCENT: Asjeblieft zeg! Hoe had je je dat voorgesteld?

REMSDAL: Met bezem en hoofddoekje. *(telefoon)* Vincent, neem jij even op. Ik ga in bad. *(links af. Nogmaals telefoon)*

VINCENT: *(neemt op)* Ja? Wie? De accountant? Goed Frieda, verbind hem maar door. Dag meneer Draaierd, met Remsdal. Nee, Remsdal junior. Aha, de eindbalans is klaar. Wat bedoelt u met definitieve-einde-balans? Zo, zo, dus wij zijn hartstikke failliet? Hoe groot zijn de tekorten? Als ik het goed heb, dan is dat nog minder dan wij hadden toen wij niets meer hadden!

DUIFJE: *(uit slaapkamer links, draagt een crèmekleurig mantelpakje, de hoed en handschoentjes. Handtasje)* Wie is dat?

VINCENT: Een ogenblikje, mijn moeder, die hoeft dit niet te weten. *(luid)* Onze accountant, Draaierd!

DUIFJE: Vraag hem, of ik de kuur van de belasting kan aftrekken.

VINCENT: *(tegen Draaierd)* Kan mijn moeder de kuur... U heeft het al gehoord, ik merk het aan de manier, waarop u lacht. *(er wordt gebeld)*

DUIFJE: Dat zal Herman wel zijn. Help mij eens even met de koffers,

m'n jongen.

VINCENT: Ons opperhoofd zal u dadelijk terugbellen, meneer Draaierd, ik moet mijn ouwe moedertje even helpen. *(hangt op)* Die ouwe kraai laat mij behoorlijk stressen. *(links af)*

DUIFJE: Waar is je vader eigenlijk?

VINCENT: *(roept van links, niet zichtbaar)* In bad.

DUIFJE: *(roept)* Nou, tot kijk, schat! Tot over vier weken!

REMSDAL: *(roept van links, onzichtbaar)* Kan ik daar van op aan?

DUIFJE: *(van achter het toneel)* Alle koffers die in de garage staan moeten jullie inladen. Daarna deze hoedendoos. Die twee galajurken kunnen we wel aan de handgrepen hangen. Zo. Tot ziens, m'n jongen. Gedraag je een beetje tijdens mijn afwezigheid, ik wil geen ruzie met de burens.

VINCENT: Dag, moeder. Veel plezier. Bel je even, wanneer je aangekomen bent... *(komt binnen, nog wuivend)* Zodat wij zeker weten dat we van jou voorlopig geen last meer hebben. *(roept)* Vader, de kust is veilig. Ik ga mij even omstylen. Dat is waar ook, of jij onze accountant terug wilt bellen, hij heeft een mededeling voor jou. *(af in slaapkamer rechts)*

REMSDAL: *(op, hij draagt broek en hemd van een smoking, de bijbehorende jas hangt over zijn arm. Vlinderdas en lakschoenen, waarvan hij de veters tijdens het telefoneren vast bindt. Hij legt de jas op de bank en draait een nummer)* Zo, Draaierd, nu kunnen wij eindelijk eens ongestoord met elkaar praten. Mijn zoon zei dat je een mededeling voor mij hebt. Wat? Een faillissement?! *(neemt plaats)* Helemaal onverwacht komt het niet. Ik had het al wel een beetje zien aankomen: Mijn glas is tegenwoordig onbreekbaar, maar mijn firma niet. Zeker wel Draaierd, ik heb mij voldoende met de zaak bemoeid, daarom is hij juist failliet. Ik was altijd de eerste die kwam en de laatste die ging! Ik dacht, een goede firma moet functioneren, zelfs wanneer de directeur aanwezig is. Wat bedoel je met reorganisatie? Hoeveel mensen ik in dienst heb? Ongeveer de helft. Dat heeft allemaal geen zin, daarom heb ik aan een investeerder gedacht. Nee, asjeblieft geen Japanners! Die helpen de hele werksfeer om zeep. Die werken zelfs, wanneer niemand het ziet. Dat is oneerlijke concurrentie! Luister, beste Draaierd. Op de laatste internationale glasbeurs in Rusland, in Glasnost, heb ik tijdens de wodka een Arabische zakenman ontmoet. Die ziet wel wat in mijn glas. *(Duifje komt terug, Remsdal ziet haar niet)* Dat is de reden voor het partijtje, waarvoor ik je heb uitgenodigd.

DUIFJE: Wie heb jij voor welk partijtje uitgenodigd?

REMSDAL: *(schrikt)* Voor een partijtje... voor een partijtje schaak. Wij

gaan een partijtje schaken.

DUIFJE: Met wie? *(neemt de telefoon)* Schaakmat? Wie is schaakmat? Mijn man? *(tegen Remsdal)* Wat heeft dit te betekenen?

REMSDAL: Wij schaken via de telefoon. *(neemt de telefoon weer, tegen Draaierd)* Blijf je even een momentje aan de telefoon, er is een duif komen aanvliegen. *(tegen Duifje)* Zijn die vier weken NU AL om?

DUIFJE: Ik heb mijn beauty-case vergeten. *(af in slaapkamer links)*

REMSDAL: Nogal wiesdes, dingen die toch geen zin hebben vergeet je gemakkelijk. *(tegen Draaierd)* Ze haalt nog even de Alabastine voor haar plamuurwerkzaamheden.

DUIFJE: *(komt terug met beauty-case)* Ik heb hem al. Waar is eigenlijk je schaakbord?

REMSDAL: In m'n kop.

DUIFJE: Vóór je kop zal je bedoelen. *(wil gaan, draait zich plotseling om)* Waarom heb jij opeens je smoking aan?

REMSDAL: Schaak is per slot van rekening de koningin der spelen! En voor een koningin kun je je niet in badjas vertonen.

DUIFJE: *(hoofdschuddend)* Fantast. Nou, tot kijk dan! In gedachten ben ik altijd bij jou. *(af links)*

REMSDAL: Ik wou dat het daar bij bleef. *(kijkt voor de zekerheid of zij weg is. Tegen Draaierd)* Draaierd, bent u daar nog? Voor die Arabier organiseer ik vanavond dus dat partijtje. Bovendien heb ik mijn belangrijkste zakenrelaties uitgenodigd en daar hoort u ook bij. Die Nabil al-Baqla, zo heet hij, is de neef van de oliesjeik van Weet-ik-veel-welk-land. Hij moet van zijn oom over de hele wereld geld waardevast beleggen, zolang de olie nog uit de grond borrelt. Voor hem is deze hele hoempapa bedoeld. Het is mijn laatste redding. Ik hoop dat ik deze olieman zover kan krijgen dat hij investeert. U komt toch ook? Nee? Oh, om negen uur. Mooi. Tot dan. *(legt neer, gaat af in slaapkamer links. Er wordt gebeld. Remsdal hoofd buiten de deur)* Vincent, doe jij even open?

VINCENT: *(komt uit slaapkamer rechts. Jeugdige, verzorgde kleding. Gaat links af)* Wat leuk dat jullie er zijn! Hallo Cora, hallo Toetsie, kom verder. *(Cora Corelli zweeft naar binnen. Zij is ongeveer halverwege de 50, losjes elegant gekleed, koffertje in de hand. Zij wordt gevolgd door Toetsie met bladmuziek in de hand en een plunjezak over zijn schouder, van onbestemde leeftijd. Hij is duidelijk homoseksueel, waar hij eerlijk voor uit komt. Gebloemde broek, open hemd, amulet op de borst)*

CORA: Dank je wel Vincent, dat je ons geëngageerd hebt. Fijn dat je ons niet vergeten bent.

VINCENT: Natuurlijk ben ik jullie niet vergeten. En Toetsie, ben je nog

steeds een beetje boos op mij?

TOETSIE: Waarom? Omdat jij, stoute jongen, mijn aanzoek toen hebt afgewezen? Ach, Vincent, ik heb mij er al lang bij neergelegd, dat jij onverbeterlijk bent en alleen van de vrouwtjes houdt.

VINCENT: Waarom leggen jullie die spullen niet even weg? Het is lang geleden dat we elkaar gezien hebben. Ik vind het hartstikke cool dat jullie hier zijn. *(Cora en Toetsie leggen hun spullen op de bank)*

CORA: Die uitnodiging van jou hadden we hard nodig.

TOETSIE: Want we hebben het geld hard nodig.

CORA: Maar zonder gekheid, Vincent, we zijn blij dat jij je vader hebt geadviseerd, ons te engageren.

VINCENT: Dat heb ik er bij hem gewoon even doorgepowerd.

CORA: Sinds ik mijn artiestencafé heb moeten sluiten, hebben we elke cent hard nodig. Ik ben nu eenmaal geen handelaar, daarom schnabbelen we door het hele land, op gala's en op party's, zoals vandaag.

VINCENT: als het koude buffet afgelopen is, komen jullie in actie.

TOETSIE: Geef mij maar een warm buffet.

CORA: Even over ons programma, Vincent. Mild of gepeperd? Wat zijn jouw ouders voor mensen?

VINCENT: Mijn vader is okay, hij is een kunstfreak. En voor jou, Cora, heeft hij heel veel bewondering. Hij vindt jouw chansons helemaal te gek. Hij heeft zelfs jouw cd "Wat een leven" gekocht.

TOETSIE: Ach, was HIJ dat!?

CORA: Toetsie, nog zo'n ouwe mop, en ik ga lachen!

TOETSIE: Ouwe moppen bestaan niet, alleen ouwe luisteraars!

VINCENT: Die Toetsie! Jij zult ook nooit veranderen. Om even op het programma terug te komen, Cora, jij mag zelf bepalen wat je wilt.

CORA: En jouw moeder, wat is dat voor iemand?

VINCENT: Ze is een oud model kleinburgerlijk type, maar dat geeft no probleem. Ze is aan het kuren.

TOETSIE: Heb jij nog speciale wensen voor ons programma van vanavond?

VINCENT: Ik zou zeggen: Brecht.

TOETSIE: Hoezo, is jullie koude buffet zo slecht?

VINCENT: Lieder van Bertolt Brecht. Daarin is Cora absurd heavy.

CORA: "Erst kommt das Fressen und dann die Moral"? Ik vrees dat dit niet de juiste keus voor jullie deftige gasten zal zijn. Ik zal chansons van Toetsie vertolken. Waar moeten we optreden?

VINCENT: In de woonkamer. Daar staat de vleugel. Follow me. *(gaat links af. Toetsie volgt hem)*

CORA: Ik kom zo. *(opent haar koffertje. Legt haar make-up klaar, kijkt*

in een spiegeltje) Foei! Dat rondtrekken maakt behoorlijke groeven in mijn gezicht! (*werkt haar make-up bij. Daarna loopt ze naar links*) Vooruit Toetsie, we gaan het huis verkennen.

TOETSIE: (*komt terug, houdt Cora tegen*) Ik kan nog niet eens de piano verkennen, in het gunstigste geval kan ik op de klep kloppen: Hij zit op slot.

VINCENT: Mijn ouwe moedertje met die verstrooidheid van haar. Ze heeft de vleugel afgesloten en de sleutel opgeborgen. Ik zal eens even nachecken, waar hij kan zijn. Desnoods breken wij dat krenge met de stemvork open. (*af*)

CORA: Vooruit Toetsie, dan improviseren we wel. Nog één ding: Bij het liedje "Jij bent zo zoet als honing" mag je wel een terts lager gaan. Je weet het, wanneer je ouder wordt, wordt je stem lager.

TOETSIE: Dan is het misschien beter dat ik gelijk een hele octaaf neem. (*zacht tegen Cora*) Meissie, kijk eens om je heen! Echte Perzen op de vloer, en daar, een expressionist aan de wand, een beeldenpark, marmeren trappen. Het stinkt hier naar geld, zeg ik je.

CORA: Hmmm! Mijn lievelingsparfum! (*Vincent komt terug*) Heb je alleen ons geprogrammeerd of komen er ook nog anderen?

VINCENT: Het artiestenbureau heeft voor ons nog een knipkunstenares gecharterd. Die zal in de andere hoek van de kamer de silhouetten van onze VIPs knippen. Ze heet Delila.

CORA: Oh die! Die kennen wij nog wel van een gemeenteraad feest in één of ander gehucht. Ze is heel goed, vlijtig en snel. Ze heeft alle gemeenteraadsleden geknipt.

TOETSIE: Zij is geknipt voor het vak.

VINCENT: Delila is zeker de artiestennaam van deze dame?

TOETSIE: Ze heeft zichzelf naar die geëmancipeerde vrouw uit de bijbel vernoemd, die Samson zijn mannelijkheid heeft afgesneden, getsiederrie!

CORA: Ze heeft hem zijn haar afgeknipt Toetsie. Hoe zit het eigenlijk met jou, Vincent, maak je nog van die mooie portretten zoals vroeger, toen je in mijn artiestencafé de gasten portretteerde?

VINCENT: Ach ja, Cora, portretschilder, tekenaar: Daar droom ik wel eens van, daar kan ik helemaal in opgaan.

CORA: En als onderdirecteur van jullie glasfabriek?

VINCENT: Daar zit ik echt dood te bloeden. Ik wordt er behoorlijk depri van. Mijn vader is ook een groot liefhebber van kunst. Hij schildert in zijn vrije tijd en hij staat helemaal achter mijn ambities. Maar mijn moeder is super anti. Het doel dat ik voor ogen heb heeft volgens haar geen toekomst. Kom maar eens mee. (*Cora volgt Vincent naar de middelste deur. Vincent opent de deur*) Hier, in de logeerkamer,

mocht ik van mijn moeder een bescheiden atelier inrichten. *(wijst naar binnen)* Met goedkope kunstschrootjes. *(er wordt gebeld)* Wil jij even open doen, Toetsie, dat zal de vrouw met de scharen zijn, Delila. *(Toetsie doet dit)* Deze kamer kun jij mooi als kleedkamer gebruiken, Cora, samen met Delila, als je er niets op tegen hebt.

TOETSIE: *(roept vanaf de voordeur)* Het is de partyservice!

VINCENT: Laat ze maar achterom rijden en alles in de keuken zetten.

TOETSIE: Hé, stelletje calorieën, jullie moeten er van achteren in! Aha, daar hebben we Delila. Hallo daar!

DELILA: *(noch buiten)* Hallo Toetsie, ouwe grapjanus, ben jij vandaag ook van de partij? Alleen of met Cora?

TOETSIE: Vandaag spelen we gemengd dubbel. Kom verder. *(Delila komt op. Ze is een jonge, mooie vrouw, halverwege de 20. Ze draagt een zwarte hoed met brede rand, een chique zwart broekpak. Ze is tamelijk bepakt, in haar linker hand draagt ze een schildersezal, onder haar linker arm een groot stuk karton (DIN A 1), waarop silhouetten zijn geplakt. Een schoudertasje. In haar rechter hand zwart papier. Ze is een beetje buiten adem)*

DELILA: Het artiestenbureau stuurt mij. Mijn contactpersoon is een zekere meneer Remsdal junior.

VINCENT: Hallo, dat ben ik. U bent zeker de knipkunstenares?

DELILA: Delila, aangenaam. *(zij wil hem haar rechter hand geven, terwijl zij probeert het papier met haar linker hand te pakken. Het valt op de grond. Zij bukt zich, om het op te pakken.)*

VINCENT: *(bukt zich ook, om haar te helpen. Ze kijken elkaar recht in de ogen. Zij kijken elkaar een tijdje vol spanning aan. Vincent graait nerveus het papier bijeen)* Uw pap... papier voor uw kunstknip... knipkunst.

DELILA: *(staat op, kijkt hem met grote ogen aan)* Waar had u mijn werkplek gedacht?

VINCENT: *(staat ook op, is er met zijn hoofd niet meer bij)* In de andere hoek van de woonkamer. Geeft u mij de ezel en het karton maar, ik zal u wel even helpen. *(neemt het omslachtig van haar over)* Komt u maar mee, ik zal u alles laten zien.

TOETSIE: *(imiteert hem)* Komt u maar mee, ik zal u alles laten zien! Mij heeft hij nooit iets laten zien.

CORA: *(peinzend)* Wat denk je, zou zijn kunstzieke vader zo gek te krijgen zijn, om voor ons een artiestencafé in te richten, zoals we vroeger onze "Rammelkast" hadden. Voor zo'n rijke man moet dat toch een kleinigheid zijn? Als tegenprestatie zouden we hem kunnen aanbieden, een beetje reclame te maken voor zijn glasproducten.

TOETSIE: Voor een glasfabriek? Gottogod, dat kan ik mij niet

voorstellen. Nee.

CORA: In plaats van op die rammelkast, speel je gewoon op een glasharpje.

TOETSIE: Oh, heerlijk. En geheel in stijl met dit instrument is het schattige outfitje van het aarts engeltje Gabriëlla, een lange, roze negligé met vleugeltjes op de rug, fladder, fladder.

CORA: Wees asjeblijft toch eens een keer serieus. Dacht jij soms dat ik zin heb om rond te blijven schnabbelen tot dat ik hoogbejaard ben?

TOETSIE: Hoe dacht jij ooit hoogbejaard te worden, wanneer jij om de vijf jaar je veertigste verjaardag viert. En daar komt jouw onrustig leventje nog bij. Jij hebt tot nog tot zelfs meer mannen versleten dan ik. Hoogbejaard? Dat red jij nooit.

CORA: O, jawel. Mijn waarzegster heeft voorspeld dat ik oud word.

TOETSIE: Daar heb jij geen waarzegster voor nodig, één blik in de spiegel is al voldoende, probeer het maar eens. Trouwens, nu je het toch over die ouwe "Rammelkast" had: Hij is weer te koop. Degene die het gepacht heeft moet naar de gevangenis. Hij dacht dat het beter was om naast alcohol ook nog andere verslavende middelen te verkopen. De eigenaar wil nu het hele huis verkopen. Dat zou toch weer net wat voor ons zijn?

CORA: Je bedoelt kopen? Waarvan?

TOETSIE: Jij niet. Je hebt toch gehoord dat de heer des huizes veel bewondering voor jou heeft. En zijn vrouw zit in een kuuroord. Jij hebt al zoveel mannen op hun knieën gekregen. En bovendien wil zijn eigen zoon kunstschilder worden. Op de eerste verdieping zijn daar voor Vincent prima mogelijkheden voor, grote vertrekken, lange wanden. Weet je nog wel, dat daar een kunstgalerie in heeft gezeten?

CORA: Het is allemaal te mooi om waar te zijn. (*Vincent en Delila komen terug*)

VINCENT: U kunt zich in de logeerkamer omkleden.

DELILA: Ik ben al klaar voor mijn optreden. Ik heb op de parkeerplaats om de hoek mijn camper staan. Die heb ik aangeschaft, omdat tijdens het reizen de hotelkamers mij tot hier zaten. Zo zit ik in ieder geval tussen mijn eigen vier wanden.

REMSDAL: (*komt uit slaapkamer links, piekfijn uitgedost*) Ah, de dames zijn er al! (*loopt op Cora af*)

TOETSIE: Ja, alle drie.

REMSDAL: En u bent natuurlijk mevrouw Corelli! (*handkus*) Het is mij een eer en een genoegen, om zo'n hoogstaande kunstenares in mijn huis te mogen begroeten.

CORA: Ik vind het fijn, dat ik de vader van onze oude vriend Vincent eindelijk eens ontmoet. Een hoogbegaafde tekenaar, die zoon van u.

REMSDAL: Zo, vindt u?

CORA: O zeker, hij heeft in mijn artiestencafé, dat ik vroeger gerund heb, mijn gasten zo treffend weten te tekenen, dat zij zonder te betalen het café zijn uit gevlucht.

REMSDAL: Zo, dus u heeft vroeger uw eigen artiestencafé gehad. Hier in de stad?

CORA: Ja, de "Rammelkast".

REMSDAL: Oh ja, dat weet ik nog wel. U heeft het café weg moeten doen, nadat u uw man moest begraven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407



“Samenspelen” is ons motto